

Volné psaní

Metoda, při níž student ihned bez velkého rozmyšlení a rychle zapisuje své myšlenky a nápady k určitému tématu jako souvislý text

Metodu jsme se naučili díky kurzu Čtením a psaním ke kritickému myšlení (1999)

Postup

1) Určení tématu k psaní a doby volného psaní

případně nadiktování jeho začátku

2) Samotné volné psaní (nejlépe 5 minut)

- psát běžným tempem stále dál
- bez vracení se k tomu, co už je napsáno, nepřezkoumávat to a kriticky nehodnotit
- pokud již nic pisatele nenapadá – psát dál – třeba o tom, že ho již nic nenapadá (lépe však třeba: „jak bych teď mohl dál pokračovat?“)
- psát bez ohledů na pravopis
- psát bez přemýšlení nad stylizací

3) Následující aktivity

a) možno chápat jako individuální rozpomenutí k tématu

b) možno vzájemně prezentovat čtením ve dvojicích (a po té celé skupině)

c) možno vytvořit koláž z jednotlivých psaní a tu, případně po (individuální či společně) opravit gramatických i stylistických chyb, zveřejnit

d) možno použít jako základ pro další samostatnou či skupinovou činnost

e) možno se vracet a hledat nosné myšlenky pro další činnosti ...

Poznámka

při používání této metody je nutné zajistit skutečně bezpečné neohrožující prostředí, třeba i tím, že bude přislíbeno (a po té samozřejmě i splněno) to, že výsledky volného psaní budou veřejně číst pouze žáci (studenti), kteří budou sami chtít

Možnosti využití

Motivace učiva

Evokace učiva – shrnutí dosavadních znalostí o tématu, rozpomínání, hledání souvislostí

Individuální brainstorming

Hledání individuálních důvodů a cílů učení

Reflexe po probrání učiva

Uspořádání myšlenek a reflexe po četbě

Reflexe (hodnocení činnosti)

Dovednosti, jež jsou prostřednictvím volného psaní procvičovány:

Žák (student, účastník):

- píše o tématu po celý stanovený čas
- drží se tématu, případně se k němu snaží vracet
- formuluje myšlenky
- učí se od sebe samotného – sám odhaduje, co vše k tématu ví, ale běžně si neuvědomuje (rozpomíná si)

